

2019-05-25 Robin och luckan.

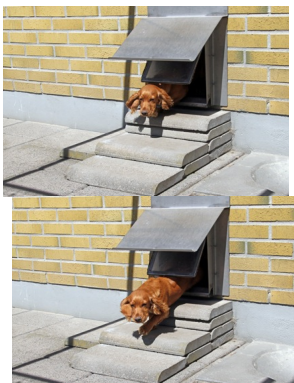
Vi har överhängda vippluckor till hundrummen och boxar, även från huset till hundgården utanför det rum som valparna växer upp i.

Robin har varit där från fyra veckor och framåt i början med stängd lucka, när hon blev äldre och vädret var passligt öppet till viss del, alltid stängd om natten. Den vipplucka som finns har då varit fäst i öppet läge, men för någon dag sedan fällde vi ned denna. Nelly och Robin finns i detta rum med luckan, och det brukar inte ta lång tid att lära valpen att gå ut och in genom denna, Nelly springer med fart på luckan som slår upp, och vi tror att Robin som kommit strax efter blivit träffad på nosen av denna som kommer med kraft tillbaka. Varför vi tror detta är att vi inte fått henne att gå genom utgången när vippluckan var nere. Vi har försökt med lock, från båda sidor, hon har suttit och sett igenom plastluckan, men inte mer.

Vi har provat under flera dagar, utan resultat. För några dagar sedan tänkte jag vara envis, hon var inne och var tjugonde minut var jag ute och lockade, hörde hur hon gnällde och ibland ylade. Men jag stod på mig, vi har båda försökt att öppna en springa i underkanten med fingrarna, under några dagar och hon var där men hon tvekade. Men en dag var hon på andra sidan hade passerat luckan, sen har det släppts, när hon väl kommit underfund med att den inte slår henne går det nu med fart på både Nelly och Robin ut och in när de är där samtidigt.

Robin har ett annat särdrag, vi säger hon skrattar, lyfter på ovanläppen, nosen veckas, hon blundrar och man ser tänderna. Detta när vi möts om morgonen och ibland när vi träffats för att varit borta från varandra en stund. Vi har längre tillbaka haft detta beteende på någon hund i samma linjer, vi tycker det är trevligt och skrattar tillbaka.

(Se bild under Aktuellt)

Vi säger hon skrattar

Skrivet av Administrator

